

MARC-UWE KLING

QUALITYLAND

Suomentanut Sanna van Leeuwen

LIKE

Tekninen huomautus:

Tätä kirjaa ei voi yhdistää internetiin. Voit silti jättää siihen kommentteja, mutta hyvin todennäköisesti niitä ei lue kukaan. Voit jakaa tämän kirjan, vaikkakaan et kaikille kavereillesi yhdellä kertaa. Jos jaat kirjan, on tietysti myös mahdollista, että joku lukee kommenttisi. Joku saattaa peräti kommentoida kommenttejasi.

Muuttaakseen tämän kirjan sisältöä kustantamon pitäisi palkata henkilöitä, jotka murtautuvat yöllä salaa kotiisi, hiipivät kirjahyllyllesi ja yliiviivaavat kirjasta joitakin kohtia tussilla tai lisäävät siihen jotain kuulakärkikynällä. Se on mahdollista, mutta epätodennäköistä.

Tämän kirjan kopioiminen maksaisi kopiointiliikkeessä 7,10 €, eikä kopio edes vastaisi täysin alkuperäisteosta.

Goethe-Institut on tukenut tämän kirjan suomentamista.

Saksankielinen alkuteos: *QualityLand*

© Marc-Uwe Kling 2017

by arrangement with Literarische Agentur Mertin Inh. Nicole Witt e. K.,
Frankfurt am Main, Germany

Suomenkielinen laitos © Like Kustannus / Kustannusosakeyhtiö Otava 2021

LIKE

Like Kustannus
Helsinki
www.like.fi

ISBN 978-951-1-35735-3

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2021

QUALITYLAND

SINULLE

VERSIOTIEDOT

Arvon lukijat, kunnioitetut, suurella todennäköisyydellä olemassa olevat maapallon ulkopuoliset elämänmuodot, hyvät tekoälyt sekä kunnianarvoiset hakualgoritmit, toivotan teille miellyttäviä lukuhetkiä tämän romaanin parissa. Teillä on edessänne tämän teoksen versio 1.6. Päivitys takaa teille kaikin puolin paremman lukuelämyksen.

TÄHÄN VERSIOON ON TEHTY SEURAAVAT PARANNUKSET:

- Suurehko looginen aukko luvussa 2 on suljettu.
- Viallinen loppuhuipennus luvussa 7 on vaihdettu.
- Puuttuvat yritysten mainoslauseet lisätty.
- Yhteensopivuutta kaukonäköisille parannettu.
- Uutisvirta personoitu.
- Uutena toimintona takaisinselaus vaikeiden kappaleiden kertaamista varten.
- Parannettu synkronointi lukijan ohimolohkon kanssa.

Toivon, että viihdytte *QualityLandissa!*

Kalliope 7.3

QUALITYLAND

VERSIO 1.6

Johdanto

“Tule sinne, missä laatu asustaa! Tule QualityLandiin!”

Matkustat siis ensimmäistä kertaa elämässäsi **QualityLandiin**. Joko jännittää? Kyllä? Hyvästä syystä! Sillä pian saavut maahan, joka on niin merkittävä, että sen perustamisesta alkoi uusi ajanlasku: **LaatuAika**.

Koska QualityLand ei ole sinulle ennestään tuttu, olemme koonneet tähän johdannoksi muutamia perustietoja. Kaksi vuotta ennen QualityLandin perustamista, toisin sanoen kaksi vuotta ennen LaatuAjan alkua, puhkesi niin valtava talouskriisi, että ihmiset alkoivat kutsua sitä vuosisadan kriisiksi. Se oli jo kolmas vuosisadan kriisi viimeisen vuosikymmenen aikana. Markkinapaniikin pyörteisiin tempautunut hallitus pyysi apuun **Big Business Consultingin** (BBC) yritysconsultit, jotka tulivat siihen johtopäätökseen, että maa tarvitsi ennen kaikkea uuden nimen. Vanha oli jo kulahtanut ja innoitti gallupkyselyjen mukaan enää vain taantumuksellisia nationalisteja, joiden ostovoimakin oli vähäinen. Sitä paitsi nimenmuutoksen myötä voitiin päästä eroon myös muutamasta epämuakavasta historiallisesta taakasta. Maan armeija esimerkiksi oli menneisyydessä, tuota noin, sanotaan vaikkapa: ampunut hitusen verran maalin yli.

Yrityskonsulttifirma antoi markkinointitoimisto **MaailmanMainostajien** (MM) nokkelikkojen tehtäväksi suunnitella maalle paitsi uuden nimen, myös saman tien uuden imagon, uudet sankarit, uuden kulttuurin – lyhyesti sanottuna: uuden maaidentiteetin. Kun oli kulunut jonkin aikaa ja vielä

enemmän rahaa ja oli tehty ehdotuksia ja vastaehdotuksia, kaikki osapuolet päätyivät lopulta tänä päivänä maailmankuuluun nimeen, joka sopii oivallisesti painettavaksi tuotteiden kylkeen Made in -sanojen perään: **QualityLand**. Parlamentti hyväksyi nimenmuutoksen suurella enemmistöllä. "Suurimmalla" enemmistöllä toisin sanoen, sillä uusi maidentiteetti kieltää ankarasti positiivin tai komparatiivin käytön **QualityLandin** yhteydessä. Ainoastaan superlatiivi on sallittu. Ole siis valppaana. Kun sinulta kysytään, mitä pidät **QualityLandista**, älä vain erehdy sanomaan, että **QualityLand** on ainutlaatuinen maa. Se ei ole ainutlaatuinen. Se on ainutlaatuisin!

Myös kaupungeilla, joissa tulet käymään kiertomatkallesi, oli aikaisemmin toiset, merkityksettömät nimet. Nyt ne ovat saaneet uudemmat ja paremmat, tai kuten **QualityLandissa** sanottaisiin, uusimmat ja parhaimmat nimet. Etelässä kasvaa ja kukoistaa teollisuuskeskus Growth, pohjoisessa sykkii yliopistokaupunki Progress, maan sydämessä sijaitsee kukkea vanha kauppametropoli Profit, ja kärjessä komeilee vapaan maailman kiistan ton pääkaupunki: **QualityCity**.

Jopa **QualityLandin** asukkaiden nimet muutettiin. Eiväthän he mitä tahansa keskivertokansalaisia olleet, vaan laatukansalaisia. Ennen kaikkea vanhat sukunimet kuulostivat hyvin keskiaikaisilta eivätkä sopineet lainkaan uuteen, edistysuuntautuneeseen maidentiteettiin. Maa, jonka asukkaat olivat Mylläreitä, Seppiä ja Suutareita, tuskin oli high-tech-sijoittajien märkä uni. Siksi markkinointitoimisto päätti, että jokaisen pojan sukunimeksi tulisi välittömästi hänen isänsä ammatti ja jokaisen tytön sukunimeksi hänen äitinsä ammatti. Ratkaiseva on se työpaikka, jossa vanhemmat ovat lapsen alullepanon aikaan.

Toivotamme sinulle unohtumattomia elämyksiä vuosikymmenen suosituimman keskiluokkaisen räppäriduon Sabine Sähkömekaanikon ja Walter Siivoajan maassa. Vuosisadan ylivoimaisimpien taistelurobottiohjaajien

*Scarlett Rangaistusvangin ja hänen kaksosveljensä Robert Vanginvartijan maassa. Kaikkien aikojen seksikkäimmän naisen Claudia Supertähden maassa. Maailman rikkaimman ihmisen Henryk Insinöörin maassa. Tervetuloa superlatiivien maahan. Tervetuloa **QualityLandiin**.*

SUUDELMA

Peter Työttömälle riittää.

”Tuskin kukaan”, hän sanoo.

”Niin, Peter?” kysyy Tuskin kukaan.

”Minulle ei enää maistu.”

”Selvä”, Tuskin kukaan sanoo.

Tuskin kukaan on Peterin henkilökohtainen digitaalinen avustaja. Peter keksi nimen itse, sillä hänestä tuntuu usein, että Tuskin kukaan välittää hänestä. Tuskin kukaan auttaa häntä. Tuskin kukaan kuuntelee häntä. Tuskin kukaan juttelee hänen kanssaan. Tuskin kukaan pitää häntä silmällä. Tuskin kukaan voi tehdä päätöksiä hänen puolestaan. Joskus Peter jopa kuvittelee, että Tuskin kukaan pitää hänestä. Peter on winner, sillä Tuskin kukaan on WIN-avustaja. WIN on lyhenne sanoista *What I Need*. Alun perin WIN oli hakukone, jolle kysymykset piti esittää vaivalloisesti ääniohjauksella tai sitä ennen peräti näppäimistön välityksellä. Pohjimmiltaan WIN on yhä hakukone, mutta enää sille ei tarvitse esittää kysymyksiä. WIN tietää, mitä käyttäjä haluaa tietää. Peterin ei tarvitse nähdä vaivaa löytääkseen tärkeitä tietoja. Tärkeät tiedot näkevät vaivaa löytääkseen Peterin.

Tuskin kukaan on valinnut ravintolan, jossa Peter syö ystäviensä kanssa, Peterin ja hänen ystäviensä laskettujen mieltymysten perusteella. Samalla Tuskin kukaan tilasi Peterille myös sopivan hampurilaisen. ”QualityCityn parhaat kierrätyslihaburgerit”, lukee lautasliinoissa. Siitä huolimatta ruoka ei maistu Peterille. Se voi johtua siitä, että Peterin makumieltymysten lisäksi ravintolan piti sopia myös hänen tilinsä saldoon.

”Alkaa olla myöhä”, hän sanoo ystävilleen. ”Minä tästä sitten lähden.”

Vastaukseksi kuuluu epämääräistä muminaa.

Peter pitää ystävistään. Tuskin kukaan on valinnut heidät hänelle. Siitä huolimatta – Peter ei käsitä miksi – hän tulee joskus pahalle tuulelle heidän seurassaan. Peter työntää sivuun lautasensa, jolla on jäljellä vielä yli puolet kierrätysburgerista, ja pukee takkinsa. Tuskin kukaan pyytää laskua. Se tulee heti. Kuten useimmissa ravintoloissa, tarjoilija on ihminen, ei androidi. Koneet osaavat nykypäivänä yhtä ja toista, mutta vielääkään ne eivät onnistu kantamaan täyttä kahvikuppia läikyttämättä paikasta A paikkaan B. Ihmiset ovat sitä paitsi halvempia. Heistä ei koidu hankinta- ja huoltokustannuksia eikä ravintola-alalla myöskään palkkakuluja. He työskentelevät juomarahalla. Androideja ei juomarahalla saa.

”Miten haluatte maksaa?” tarjoilija kysyy.

”TouchKissillä”, Peter vastaa.

”Sopii mainiosti”, tarjoilija vastaa, pyyhkäisee muutaman kerran LaatuPadiaan, ja Peterin LaatuPad värisee.

Kun TouchKiss tuli markkinoille, se löi itsensä nopeasti läpi maksuvälineenä. QualityCorpin – konsernin, joka tekee elämästäsi parempaa – tutkijat havaitsivat, että huulia on paljon vaikeampi väärentää kuin sormenjalkia. Arvostelijat tosin väittävät, ettei sillä ole mitään merkitystä, vaan QualityCorp haluaa kasvattaa asiakkaiden emotionaalista sitoutumista tuotteisiinsa. Oli se heidän tavoitteensa tai ei, Peterin kohdalla se ei ainakaan ole toiminut. Hän painaa tunteettomasti sukon LaatuPadinsa näytölle ja antaa toisella suudelmalla tavanomaiset kolmekymmentäkaksi prosenttia juomarahaa. Kahdeksan sekunnin toimituksen jälkeen LaatuPad siirtyy lepotilaan ja näyttö mustuu. Peterin tumma peilikuva tuijottaa hölmönä takaisin. Huomiota herättämätön valkoinen naama. Ei ruma, mutta huomaamaton. Niin huomaamaton, että Peterille tulee joskus outo tunne, että hän on sekoittanut itsensä johonkuhun

toiseen. Silloin hän kuvittelee, kuten nytkin, että näytöltä tuijottaa vieras ihminen.

Oven edessä Peteriä odottaa jo robottiauto. Tuskin kukaan on tilannut sen.

”Hei, Peter”, auto sanoo. ”Oletteko menossa kotiin?”

”Joo”, Peter sanoo ja nousee kyytiin.

Tietä tai osoitetta kysymättä auto lähtee liikkeelle. He tuntevat toisensa. Tai ainakin auto tuntee Peterin. Peter lukee auton nimen näytöltä. Se on Carl.

”On ilmoja pideltyt, eikö?” Carl kysyy.

”Small talk pois”, Peter sanoo.

”Siinä tapauksessa soitan iloksenne kaikkien aikojen parhaita kutubiisejä”, auto sanoo ja laittaa musiikin soimaan.

Peter on kuunnellut kutumusiikkia jo kaksikymmentäkolme vuotta. Koko ikänsä.

”Sulkisitko radion?” Peter pyytää.

”Oikein mielelläni”, auto sanoo. ”On myönnettävä, että oma musiikkimakuni on aivan erilainen.”

”Niinkö?” Peter kysyy. ”Mistä sinä sitten pidät?”

”No, kun olen yksinäni liikenteessä, kuuntelen useimmiten industrialia”, auto sanoo.

”Pistä pyörimään.”

Kappale, joka alkaa pian jytistä kaiuttimista, sopii erinomaisesti Peterin huonoon tuuleen.

”Musiikki menettelee”, Peter sanoo Carlille hetken päästä. ”Mutta onko sinun ihan pakko laulaa mukana?”

”Ai, anteeksi”, auto sanoo. ”Rytmi vei minut mukanaan.”

Peter oikaisee selkensä. Auto on tilava ja mukava. Peter maksaa nimittäin kiinteää liikennemaksua autoluokasta, johon hänellä ei oikeastaan olisi varaa. Yksi ystäväporukasta vitsaili tänään, että Peterillä on varmaan neljännesiän kriisi. Tyyppi käyttäytyi kuin Peter olisi ostanut auton! Vaikka nykyään vain ökyrikkailla, junteilla

ja parittajilla on oma kärry. Kaikki muut turvautuvat suurten liikennepalveluntuottajien itseajavaan ajoneuvokalustoon. ”Robotti-autoissa on parasta se”, Peterin isällä oli tapana sanoa, ”ettei enää tarvitse etsiä parkkipaikkoja.” Kun on päässyt perille, voi vain nousta pois kyydistä. Auto jatkaa matkaa ja tekee sitä, mitä autot nyt yleensä tekevät luullessaan, ettei kukaan katso. Arvattavasti se tankkaa jossain päänsä täyteen.

Äkkiä Carl jarruttaa terävästi. He pysähtyvät kadun laitaan lähelle isoa risteystä.

”Olen hyvin pahoillani”, auto sanoo, ”mutta uusien vakuutus-ehtojen mukaan asuinalueenne on liian vaarallinen minun laatu-luokkani robottiautoille. Varmasti ymmärrätte, että minun on sen vuoksi pyydyttävä teitä jäämään kyydistä tässä.”

”Häh?” Peter kysyy kaunopuheisesti.

”Tokihan se oli tiedossanne”, Carl sanoo. ”Saitte liikennemak-sunne uudet yleiset käyttöehdot 51,2 minuuttia sitten. Ettekö luke-nut sopimustekstiä?”

Peter ei sano mitään.

”Joka tapauksessa te hyväksyitte ne”, auto sanoo. ”Teitä varmas-ti ilahduttaa, että mukavuutenne vuoksi valitsin rajapisteen, josta matka kotiinne kestää keskimääräisellä kävelynopeudellanne vain 25,6 minuuttia.”

”Mahtavaa”, Peter sanoo. ”Tosi mahtavaa.”

”Oliko tuo tarkoitettu ironiaksi?” auto kysyy. ”Joudun myöntämään, että minulla on silloin tällöin ongelmia ironiatunnistimeni kanssa.”

”Vaikea uskoa.”

”Tuo oli ironiaa, eikö ollutkin?” auto kysyy. ”Siinä tapaukses-sa myöskään äskeistä ilahtumisen osoitustanne ei pidä ottaa tosis-saan, eihän? Eikö teitä huvita kävellä? Jos haluatte, voin kutsua teille alemman laatuluokan auton, joka vastaa asuinalueenne uutta luoki-tusta. Auto ehtisi tänne 6,4 minuutissa.”

”Miksi luokitusta on muutettu?”

”Ettekö ole kuullut?” Carl kysyy. ”Robottiautoihin kohdistuneet hyökkäykset ovat lisääntyneet suuresti alueellanne. Työttömien nuorten jengit huvittelevat murtautumalla kollegojeni käyttöjärjestelmiin. He tuhoavat paikannussirun ja poistavat suuntavaiston. Se on kauheaa. Piruparat ajelevat nyt zombiautoina yötä päivää päämäärättömästi pitkin maita ja mantuja. Ja jos sattuman kauppaa ne joutuvat kiinni, niitä odottaa romuttaminen kulutuksensuojalain nojalla. Karnea kohtalo. Varmastikin tiedätte, että kulutuksensuojalain voimaantulosta lähtien laitteiden kaikenlainen korjaaminen on ollut ankarasti kielletty.”

”Tiedän kyllä. Pyöritän pientä romuttamo.”

”Ai”, auto sanoo.

”Jep”, Peter sanoo.

”Varmasti siis ymmärrätte tilanteeni.”

Peter avaa oven sanomatta mitään.

”Olkaa hyvä ja arvostelkaa minut nyt”, auto sanoo.

Peter nousee autosta ja paiskaa oven kiinni. Auto ruikuttaa vielä hetken, koska se jäi ilman arviointia, mutta luovuttaa viimein ja lähtee seuraavan asiakkaansa luo.

Tuskin kukaan neuvoo Peterille nopeimman reitin kotiin. Peterin koti on pieni, nuhjuinen käytettyjen tavaroiden kauppa ja romuttamo, joka on sekä hänen työpaikkansa että asuntonsa. Hän ryhtyi jatkamaan isoisänsä liikettä kaksi vuotta sitten eikä ole tiennut sillä juuri enempää kuin vuokrat rahat. Kun kotiin on matkaa enää 819,2 metriä, Tuskin kukaan sanoo äkkiä: ”Peter, varo. Seuraavassa risteyksessä seisoo neljä nuorta, joilla on rikosrekisterissään väkivaltarikoksia. Suosittelen teille pientä kiertotietä.”

”Mitä jos ne neljä ovatkin pystyttäneet kojun ja myyvät siellä kotitekoisia virvoitusjuomia?” Peter sanoo.

”Se on epätodennäköistä”, Tuskin kukaan sanoo. ”Sen todennäköisyys on...”

”Anna olla”, Peter sanoo. ”Neuvo minulle kiertotie.”

Tismalleen samalla hetkellä kun Peter saapuu kotipihaan, paikalle lennähtää TheShopin jakeludrooni. Sen kaltaiset sattumat eivät ole jaksaneet hämmästyttää Peteriä enää pitkään aikaan. Ne eivät ole sattumia. Sattumia ei enää olekaan.

”Peter Työtön”, drooni tervehtii iloisesti. ”Tulen TheShopista, maailman suosituimmasta postimyyntitavaratalosta, ja minulla on teille mukava yllätys.”

Peter murahtaa ja ottaa droonilta paketin. Hän ei ole tilannut mitään. OneKiss on tehnyt tilaamisen tarpeettomaksi. OneKiss on TheShopin premium-palvelu ja firman legendaarisen perustajan Henryk Insinöörin lempilapsi. Asiakas, joka rekisteröityy LaatuPadillaan OneKiss-palveluun yhdellä ainoalla suukolla, saa vastedes kaikki tuotteet, jotka hän tietoisesti tai tiedostamattaan haluaa saada, kotiin kannettuna, tarvitsematta tilata niitä erikseen. Järjestelmä laskee itsenäisesti kullekin asiakkaalle, mitä hän haluaa ja milloin. Jo TheShopin ensimmäinen mainoslause kuului: ”Me tiedämme, mitä sinä haluat.” Nyttemmin sitä ei kiistä enää kukaan.

”Avatkaa paketti toki saman tien”, drooni ehdottaa. ”Minulle tuottaa joka kerta suurta iloa, kun saan olla todistamassa asiakkaitteni riemua. Jos haluatte, voin myös kuvata unboxing-videon omalle Everybody-sivullemme.”

”Älä suotta vaivaudu”, Peter sanoo.

”Voi, mutta ei siitä ole vaivaa”, drooni sanoo. ”Kuvaan joka tapauksessa aina kaiken.”

Peter avaa paketin. Siinä on upouusi LaatuPad, kuluvan vuosineljänneksen malli. Peter ei olisi arvannut toivoneensa uutta LaatuPadia, onhan hänen oma laitteensa vasta viime vuosineljänneksen malli, mutta kai se on ollut hänen alitajuinen toiveensa. Tunteettomasti hän ottaa LaatuPadin laatikosta. Uusi sukupolvi on huomattavasti painavampi kuin edellinen. Vanhat mallit olivatkin turhan usein lähteneet tuulen mukaan. Peter ajattelee unboxing-videota, pakottaa suunsa hymyyn ja nostaa kameralle peukaloaan. Jos joku

Peterin ystävistä katselisi videota tarkasti, ilme voisi näyttää hänestä hämmäntävältä. Peterin ystävät eivät kuitenkaan ole kiinnostuneita unboxing-videoista. Yksikään järkevä ihminen ei ole kiinnostunut unboxing-videoista. Peter painaa suukon uuden LaatuPadinsa näyttölle. Tuskin kukaan tervehtii häntä sydämellisesti, ja saman tien Peterin kaikki tiedot ovat uudella laitteella. Hän rutistaa vanhan LaatuPadinsa tolloksi ja viskaa sen roskapönttöön, joka ei ole lainkaan sattumalta aivan käden ulottuvilla. Roskis kiittää ja ylittää kadun pienen, pullean tytön luo, joka on avaamassa suklaapatukan käärettä. Kolme robottiautoa jarruttaa minimaalisesti antaakseen roskikselle tietä. Peter katsoo poissaolevana sen perään.

Jakeludroonin kosketusnäyttö valaistuu.

”Olkaa hyvä ja arvostelkaa minut nyt”, se sanoo.

Peter huokaa. Hän antaa droonille kymmenen tähteä, sillä hän tietää, että kaikista alle kymmenen tähden arvosteluista seuraa väistämättä asiakaskysely, jossa hänen pitää perustella, miksei hän ole palveluun täysin tyytyväinen. Drooni surraa onnellisena. Se näyttää iloitsevan arvosanastaan.

”Kullekin päivälle yksi hyvä työ”, Peter mutisee.

”Ai, muuten”, drooni kysyy, ”voisitteko ottaa myös kaksi pakettia naapureillenne?”

”Jotkin asiat eivät ikinä muutu.”

Joko sinä olet maistanut SoRaSuota?

Etkö vielä tiedä, mitä **SoRaSuo** on?

SoRaSuo on teollisesti puristettuja rakeita, joihin on käytetty vain parhaita ainesosia, joita elintarviketeollisuudella on tarjottavanaan: **sokeria**, **rasvaa** ja **suolaa**! Kuulostaa järjettömältä, mutta maku on suurenmoinen.

SoRaSuo-laatulupaus:

- 1/3 **Sokeria**
- 1/3 **Rasvaa**
- 1/3 **Suolaa**

Nyt uutuutena:

Pekonin makuinen **Ihca-SoRaSuo**! Höysteeksi sopii parhaiten barbecuekastikkeemme, joka sisältää 50 % sokeria.

VAROITUS: SORASUO SAATTAA AIHEUTTAA HITAAN JA TUSKALLISEN KUOLEMAN. MUTTA KUN SE ON NIIIIIN HYVÄÄ.

SUURIN KOALITIO

Martynilla on rintapielessään nimikilpi. Siinä lukee: ”Martyn Hallituksen jäsen-Säätiön toimitusjohtaja-Presidentin neuvonantaja-Johtaja.” Tavallisesti hän käyttää vain sukunimensä viimeistä osaa, mutta opastuskierroksilla hän haluaa ottaa kaiken irti nimensä vaikuttavasta, miltei aatelisesta pituudesta. Hän on ylpeä isänsä saavutuksista. Tunne ei ikävä kyllä ole molemminpuolinen. Jo pikkupoikana Martyn sai niin usein kuulla isältään olevansa tyhmä, että hän uskoi siihen vuosikaudet kyseenalaistamattomana totuutena. Vasta yhdeksäntoistavuotiaana hänen päähänsä pälkähti nerokas oivallus, ettei kaiken, mitä hänen isänsä sanoi, tarvinnut välttämättä olla totta. Siitä hetkestä lähtien hän on pitänyt itseään hyvinkin fiksunä. Epäonnekseen hän ei kuitenkaan ole penaa lin terävin kynä, ja vaikka hänen isäänsä voi täysin oikeutetusti syyttää monista asioista, niihin ei kuulu se, että hän olisi valehdellut pojalleen tämän älynlahjoista. Martyn on ottanut rajallisista mahdollisuuksistaan irti parhaan mahdollisen: hänestä on tullut poliitikko. Kaikin puolin kelpo valinta. Tietyissä mielessä parlamentti on tänään sitä mitä luostari oli ennen: paikka, jonne yläluokka voi kipata tarpeettomat poikansa. Martyn onkin onnistunut raivaamaan tiensä peräti Laatu-parlamenttiin saakka, joskin vain takariviin. Jo kahdeksan vuoden ajan hänen pääasiallinen työnsä on ollut pitää parlamenttitalossa opastuskierroksia valituille koululaisille, niin sanotuille QualiTeineille. Martynin ryhmissä on aina pelkkiä tyttöjä, ja tänään hän on saanut oikean jättipotin. Opiskelijat tulevat messuemäntäkoulusta.

”Kuten varmasti tiedätte”, hän kertoo juuri edessään seisoville kahdelletoista kuusitoistavuotiaalle, ”meillä QualityLandissa on

kaksi isoa puoluetta. Laatuallianssi ja tietysti Edistyspuolue. Ennen puolueet olivat toisen nimisiä, mutta kaikki muuttivat nimensä uuden, edistyksellisen maidentiteetin mukaisiksi.”

”Siinä samalla”, yksi tytöistä sanoo, ”ne pääsivät kätevästi eroon muutamista häiritsevistä adjektiiveista, kuten sosialistinen, kristillinen, vihreä tai demokraattinen.”

Siinä taas yksi viisastelija, Martyn ajattelee. Hyvä on.

Hän kohdistaa katseensa välihuomauttelijaan, ja hänen lisätyn todellisuuden piilolinssinsä näyttävät hänelle tytön nimen: Tatjana Historianopettaja. Aina nuo historianopettajien lapset. Miten viisasta hallitukselta olikaan lakkauttaa historianopetus jo viisitoista vuotta sitten ja korvata se tulevaisuudenopetuksella. Tulevaisuudentunneilla koululaisille opetetaan jännittävällä ja visuaalisesti tehokkaalla tavalla, että tulevaisuudessa kaikki tulee olemaan hyvin, koska – kuten ydinsanoma kuuluu – tulevaisuudessa kaikki ongelmat on aivan yksinkertaista ratkaista tekniikan avulla.

Takarivissä kaksi tytöistä supattaa kouluarvosanoistaan. Toinen heistä on Martynin mieleen. Hän kuulee tytön kuiskaavan: ”Painoindexistä mä saan joka tapauksessa sata pistettä. Mutta se vatipää runkkari ope sanoi, etten mä taaskaan saa täysiiä pisteitä seksikkyydestä, ja vain siksi, kun mä muka höpötän liikaa!”

Kiinteällä katseella ja hitaalla silmien räpäytyksellä Martyn merkitsee tytön muistiin itselleen. Oikeasta korvastaan hän kuulee vahvistavan pling-äänien. Tiedostamattaan hän sipaisee kaunista, paksua, geenitekniisesti hiustenlähtöä vastaan suojattua tukkaansa, karauttaa kurkkuaan ja jatkaa: ”Ja sitten on tietysti vielä Oppositiopuolue, jonka perustajat eivät kai alun perinkään elätelleet toiveita päästä ikinä hallitukseen, sillä puolue tosiaan on nimeltään Oppositiopuolue.”

”Parlamentaarinen tyytymättömyyden purkuventtiili”, Tatjana Historianopettaja toistaa sanat, jotka hän kuulee usein äidiltään, kun tämä on juonut liikaa. Päässään Martyn antaa tytölle arvosaanaksi jo nolla tähteä.

”Koska kunnioitettu presidenttimme makaa kuolinvuoteellaan”, Martyn sanoo, ”meillä on taas pian edessä vaalit. Lääkärit ovat laskeneet, että rouva presidentti poistuu keskuudestamme tasan kuudenkymmenen neljän päivän kuluttua. Jotta vallanvaihto sujuisi saumattomasti, äänestämme hänelle seuraajan kuudenkymmenen neljän päivän kuluttua. No jaa. Periaatteessahan molemmat suuret puolueet haluavat samaa, parasta nimittäin, ja siksi oletan, että kaksi suurta puoluetta ilmoittavat piakkoin haluavansa muodostaa taas vaalien jälkeen suuren koalition. Anteeksi. Tietenkään QualityLandia ei johda suuri koalitio, vaan suurin koalitio! Kysyttävää?”

”Mitä luulette”, viisastelija kysyy, ”minkä takia äänestysprosentti laskee kerta kerralta?”

”Minun mielestäni”, Martyn sanoo, ”nykyhallitus on tarttunut tähän ongelmaan menestyksekkäästi päättämällä, ettei äänestysprosentteja enää julkisteta. Seuraava looginen askel olisi myös vaalituloksen salaaminen, mistä keskustellaan tällä hetkellä kiivaasti suljettujen ovien takana.”

Tytöt naurahtavat velvollisuudentuntoisesti, vaikka Martyn ei edes vitsaillut.

”Läpinäkyviä yksilöitä läpinäkymättömässä järjestelmässä”, Tatjana sanoo. Martyn ei ole kuulevinaan.

”Kuule, mitä varten sinä oikeastaan olet Edistyspuolueessa?” kysyy kaunokainen, jonka Martyn äsken merkitsi muistiin.

”Tuota”, Martyn sanoo ja miettii itsekkin kysymystä ensimmäistä kertaa. ”Siksi kai, öö, että se on suurista puolueista, tuota, suurin.”

Martyn nimittäin hallitsee mieluummin kuin on oppositiossa, vaikka todellisuudessa hän ei tee kumpaakaan. Hän istuu takarivissä ja taputtaa käsiään, kun hänen puolueensa johtaja puhuu, ja buuaa, kun joku Oppositio puolueesta puhuu. Kumpaakin hän tekee tyytyväinen hymy huulillaan kuuntelematta koskaan, mitä sanotaan.

Hän johdattaa tytöt istuntosalin vierasaitioon. Sieltä hän osoittaa miestä, joka juuri seisoo puhujanpöntössä. ”Tuo mies on Oppositiopuolueessa.”

”Jo monta vuotta”, puhuja huutaa, ”QualityLand on käynyt so-
taa terroristeja vastaan maassa, josta mediassa käytetään enää vain
nimeä QuantityLand. QuantityLand 7, tarkemmin sanoen. Eikö
ole jotenkin kontraproduktiivista, että maamme sotateollisuus saa
edelleenkin myydä aseita viholliselle? Onko sotilaittemme todella
pakko silpoutua omista aseistamme?” Salissa nousee vastalauseiden
myrsky. Myös Martyn buuaa ja kannustaa tyttöjä kädenliikkeellä
tekemään samoin.

”Kollega Lauluntekijä”, puhemies puuttuu asiaan, ”jälleen kerran
joudun kehottamaan teitä pitäytymään uudessa maaidentiteetissä.
'Sota' ei ole poliittisesti korrekki sana. On sanottava: turvallisuus-
operaatio kauppateiden ja raaka-aineiden tuonnin turvaamiseksi.
Emme myöskään enää puhu sotilaista, vaan laadunturvaajista.”

”Kutsukaa sitä miksi haluatte”, oppositiopoliitikko sanoo men-
nessään. ”Ei se siitä miksikään muutu.”

Istunnon keskeyttää hologrammitiedote: ”Tämän parlamentti-
keskustelun teille tarjoaa LaatuKumppani. LaatuKumppani – rak-
kautta ensi klikkauksella.”

Puhujanpönttöön astelee seuraava puhuja. Iso mies, tukevahko,
valkoihoinen, kuusikymmentäseitsemänvuotias, ryppyiset kasvot.

”Teillä kävi tuuri”, Martyn sanoo. ”Tänään puhuu itse uusi puo-
lustusministeri! Conrad Kokki. Varmasti tunnistittekin hänet.”

Puolustusministerillä todellakin on poliitikoksi kadehdittavan
suuri tunnettuusarvo. Ennen nimittämistään kabinettiin hän oli
kuuluisa TV-kokki. Lisäksi hän omistaa kokonaisen elintarvike-
valmistajien imperiumin. Hänen kuvansa komeilee suklaapatukoissa,
aamiaismuroissa ja nakkipaketeissa. Hänet tuntee jokainen lapsikin.

”Herra Lauluntekijä”, ministeri aloittaa terävästi, ”haluan mie-
luusti pistää myös oman lusikkani tähän soppaan.”

”Tiesittekö, että myös Conrad Kokin isä oli menestyksekkäs kokki?” Martyn heittää nippelitietoa kehiin.

”Ei kai...”, Tatjana mutisee.

”Te sitten aina osaatte löytää hiuksen keitosta!” ministeri kajauttaa juuri.

”Ainakin puheittensa puolesta hemmo on edelleen jumissa vanhassa duunissaan”, kaunokainen sanoo.

Martyn hymyilee. ”Gallupien mukaan”, hän sanoo, ”herra Kokilla on hyvät mahdollisuudet tulla valituksi seuraavaksi presidentiksi. Harmi vain, että hän on Laatuallianssissa, mutta se ei ole niin paha juttu, koska varmasti hän tähtää suurimpaan koalitioon.”

”Hyvät naiset ja herrat, asiahan on selvää pässinlihaa!” Kokki sanoo. ”Varusteluteollisuudessa kyse on myös tuhansista työpaikoista. Saanko kysyä, onko herra Lauluntekijä valmis tarjoamaan työtä kaikille niille ihmisille, jotka menettävät työpaikkansa, kun hänen ehdotuksensa toteutetaan? Haluatteko olla vastuussa siitä, että kokonainen nuorten miesten sukupolvi joutuu kantamaan sukunimeä Työtön?”

Salista kuuluu hyväksyvää muminaa.

”Viime viikolla teillä oli aivan toinen ääni kellossa”, Lauluntekijä huutaa väliin.

”Väärin!” Conrad Kokki huutaa. ”Valetta! Vaalikamppailussa lupasin asettaa rajoja aseiden viennille, mutta kai saan itse päättää, asetanko rajan ylemmäs vai alemmas. Emmekä me edes pystyisi sekoittamaan QuantityLand 7:n terroristien soppaa. Jos QualityLand lakkaa toimittamasta aseita, he hankkivat ne jostain muualta! Olishan suorastaan typerää olla nuolematta itse voita leivän päältä.”

”Asiaa!” Martyn huikkaa.

”Hyväksi lopuksi”, ministeri sanoo, ”saattaa olla totta, että yksittäisiä laadunturvaajiamme on kaatunut omien laatuaseittemme uhreina – se on karvas pala nieltäväksi, mutta aina parempi kuin saada osuma vähemmän laadukkaista aseista. Meidän laatuaseemme

takaavat siisteimmän, nopeimman, kaiken kaikkiaan ihmisarvoisimman laatukuoleman! Sanon aina, että jos kerran joutuu heittäämään lusikan nurkkaan, niin...”, hän näyttää kadottavan hetkeksi punaisen langan, ”...niin mieluiten laatulusikan!” Hän rykäisee. ”Muutoin minä ja koko Laatuallianssi seisomme edelleen vankasti suurimman koalition takana, ja haluamme jatkaa sillä myös vaalien jälkeen, minun johdollani tietenkin.” Kun hän poistuu puhujan korokkeelta, yleisö taputtaa.

”Ja nyt”, Martyn sanoo, ”kuulette Edistyspuolueen johtajan Tony Puoluejohtajan puheenvuoron. Kuten varmasti tiedätte, hän on meidän presidenttiehdokkaamme.”

”Hänen galluptuloksensa ovat katastrofaaliset”, viisastelija huomauttaa.

”Se ei ole tärkeää”, Martyn sanoo, ”sillä myös Edistyspuolue tulee kannattamaan suurinta koalitiota. Vaikka pinnalla kuohuu, pohjimmiltaan politiikka on melko ennustettavaa.”

”Hyvät naiset ja herrat”, sanoo pieni tukeva mies, joka nyt seisoo puhujanpöntössä. ”Tänään haluan ilmoittaa teille, että mitä tulee suurimman koalition jatkokauteen...”

Hän pitää tässä kohtaa dramaattisen tauon.

Mikä tärkeilijä, Martyn ajattelee ja pyöräyttää silmiään.

”...Edistyspuolue ei enää ole käytettävissä”, Tony Puoluejohtaja päättää lauseensa. Salin läpi kulkee tyrmistynyt kohahdus.

”Olemme sitä mieltä, jos pieni vertauskuva sallitaan, että mitä enemmän Kokkia, sen kehnempi soppa.”

Naurunpyrskähdyksiä Edistyspuolueen riveissä. Myös Martyn virnistää nähdessään puoluetovereidensa nauravan.

”Samalla haluan ilmoittaa, että en itse asetu ehdokkaaksi.”

Levottomuutta istuntosalissa. Yllätys on osunut nappiin.

”Haluan tässä samalla käyttää tilaisuuden hyväkseni ja esitellä teille Edistyspuolueen uuden ehdokkaan”, Tony sanoo, katsoo saliin ja nyökkää komealle miehelle, jonka ikää on vaikea arvioida.

”John, saanko pyytää sinua tänne eteen?”

Ruskeatukkainen, atleettisen näköinen mies nousee ja noudattaa kehotusta.

Martyn kuulee tytön, jonka hän merkitsi itselleen muistiin, kuis-
kaavan: ”Vau, siinä vasta namupala!”

”Tämä tässä on meidän ehdokkaamme”, Tony sanoo. ”Hänen ni-
mensä on John. John of Us!”

Salissa on tullut hiirenhiljaista.

John of Us on androidi.

Korvamadot

Kävellessäsi pitkin QualityLandin katuja olet varmasti pannut merkille ihmisiä, jotka näyttävät puhuvan itsekseen ilman kuulokkeita. Vastoin ensivaikutelmaa nämä ihmiset eivät ole järjiltään. Eivät kaikki ainakaan. Useimmat heistä puhuvat henkilökohtaiselle digitaaliselle avustajalleen niin kutsutun korvamadon kautta. Korvamato on pieni matomainen mini-robotti, suurin piirtein kärpäsentoukan kokoluokkaa. Se asetetaan yksinkertaisesti korvalehdelle. Sieltä korvamato ryömii itsenäisesti kuulokäytävään, missä se ankkuroituu tärykalvon lähelle verisuoneen, jonka kautta se saa bioenergiaa toimiakseen. Ympäristön melun häiritsemättä korvamato välittää nyt kaikki akustiset signaalit verkosta ja verkkoon. Kun käyttäjä nykäisee korvalehteään neljä kertaa, korvamato irtoaa ja ryömii takaisin korvalehdelle. Korvamato, joka ei lähde päästä, on QualityLandissa oikeasti lääkärin heiniä. Tai IT-insinöörin. Useimmat ihmiset eivät kuitenkaan näe mitään syytä poistaa korvamatoaan, vaan elävät sen kanssa päivin ja öin.

